

Valtiovarainvaliokunnan mietintö n:o 84 hallituksen esityksen johdosta laiksi yhtiöveron hyvityksestä sekä siihen liittyväksi lainsäädännöksi

Eduskunta on 20 päivänä syyskuuta 1988 lähettänyt valtiovarainvaliokunnan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 112 laiksi yhtiöveron hyvityksestä sekä siihen liittyväksi lainsäädännöksi.

Osakeyhtiötä ja sen osakkeenomistajaa pidetään eri verovelvollisina. Tuloverotuksessa yhtiötä verotetaan sen voitosta ja osakkeenomistajaa verotetaan hänen saamastaan osinkotulosta. Tuloverojärjestelmä johtaa siten rakenteellisesti osakeyhtiön jakaman voiton niin sanottuun kahdenkertaiseen verotukseen. Jos yhtiön osakkeenomistajana on toinen osakeyhtiö, voi verotus, yhtiön jakaessa saamansa osingon edelleen osakkeenomistajalleen, muodostua vielä useampikertaiseksi. Kahdenkertainen verotus johtaa siten rakenteellisesti myös niin sanottuun ketjuverotukseen.

Yksinkertaisen verotuksen toteuttaminen ja kahdenkertaisen verotuksen poistaminen voidaan toteuttaa eri menetelmien avulla. Päävaihtoehdot ovat kahdenkertaisen verotuksen poistaminen yhtiön verotuksessa tai osakkeenomistajan verotuksessa. Osakeyhtiön ja sen osakkeenomistajien kahdenkertaista verotusta on voimassa olevan lainsäädännön mukaan lievennetty yhtiön verotuksessa osinkovähennysjärjestelmällä ja osingonsaajan verotuksessa omaisuustulovähennyksellä. Ketjuverotuksen ehkäisemiseksi ovat lisäksi osakeyhtiön saamat osingot nykyisin laajasti verovapaita.

Yhtiöveron hyvitysjärjestelmässä kahdenkertaisen verotuksen poistaminen toteutetaan osakkeenomistajan verotuksessa myöntämällä osakkeenomistajalle hyvitys yhtiön maksamasta verosta.

Hallitus ehdottaa, että säädettäisiin erillinen laki yhtiöveron hyvityksestä. Lakia yhtiöveron hyvityksestä sovellettaisiin sekä valtion- että kunnallisverotuksessa. Yhtiöveron hyvitysjärjestelmää sovellettaisiin yhtiöihin ja osingonsaajiin riippumatta siitä, verotetaanko niitä

tulo- ja varallisuusverolain, elinkeinotulon verottamisesta annetun lain vai maatilatalouden tuloverolain mukaan.

Lakia yhtiöveron hyvityksestä sovellettaisiin osinkoa jakavan osakeyhtiön ohella osuuspääoman korkoa jakavaan osuuskuntaan sekä lisärahoitusjoitukselle korkoa maksavaan kotimaiseen säästöpankkiin ja osuuspankkiin. Lakia sovellettaisiin niin ikään takuupääomalle korkoa maksaviin keskinäisiin vakuutusyhtiöihin ja vakuutusyhdistyksiin.

Yhtiöveron hyvitysjärjestelmän keskeinen tavoite on yhdenkertaisen verotuksen turvaaminen. Tämän vuoksi lakia ei ehdoteta sovellettavaksi tuloverotuksessa kokonaan tai osittain verovapaisiin yhteisöihin, jolloin näillä siis ei olisi oikeutta yhtiöveron hyvitykseen. Yhtiöveron hyvitystä ei siten ehdoteta myönnettäväksi yleishyödyllisille säätiöille ja muille yhteisöille, koska näiden yhteisöjen saamat osinkotulot ovat verovapaita.

Laki yhtiöveron hyvityksestä koskisi ainoastaan kotimaisen yhtiön jakamaa osinkoa. Toisaalta suomalainen osingonsaaja voi ulkomaisen lainsäädännön ja verosopimuksen perusteella olla oikeutettu ulkomaisen yhtiön jakamaan osinkoon liittyvään yhtiöveron hyvitykseen. Yhtiöveron hyvitysjärjestelmä koskisi ehdotuksen mukaan pääsääntöisesti ainoastaan yleisesti verovelvollisen osingonsaajan saamaa osinkoa. Suomella olisi kuitenkin mahdollisuus vastavuoroisuuden pohjalta verosopimuksissa oikeuttaa rajoitetusti verovelvollinen osingonsaaja hyvitykseen.

Osingonsaajan verotus

Koska tavoitteena on kahdenkertaisen verotuksen poistaminen, ehdotetaan osingonsaajalle myönnettäväksi täysi hyvitys yhtiön maksamasta verosta. Kun yhteisöverokannaksi val-

tionverotuksessa oletetaan 28 prosenttia sekä keskimääräiseksi kunnallis- ja kirkollisveroäyrin hinnaksi katsotaan yhteensä 17 penniä, yhtiön oletettaisiin maksaneen veroa osinkona jaetusta voitosta yhteensä 45 prosenttia. Hyvityksen määräksi muodostuisi tällöin 9/11 (45/55) osingon määrästä.

Osingonsaajan veronalaiseksi tuloksi katsottaisiin ehdotuksen mukaan hänen yhtiöltä saamansa osingon ja hänen hyväkseen luettavan yhtiöveron hyvityksen yhteismäärä. Hyvitysmenettely ehdotetaan teknisesti toteutettavaksi siten, että yhtiöveron hyvitykseen sovellettaisiin pidätetyn ennakon käyttämistä koskevia verotuslain säännöksiä. Hyvityksen myöntäminen pidätetyn ennakon käyttämistä koskevia verotuslain säännöksiä soveltaen on tarkoituksenmukaista, koska tällöin ei ole tarpeen säätää erikseen hyvityksen palauttamisesta, jos ennakot ylittävät osingonsaajalle määrätty verot.

Yhtiöveron hyvitys ehdotetaan myönnettäväksi vain avoimesti jaetusta osingosta. Yhtiöveron hyvitysjärjestelmässä hyvityksen myöntämisen edellytyksenä ei olisi, että osinkoa jakava yhtiö on suorittanut sille maksuunpannut verot. Lakiin ehdotetaan kuitenkin otettavaksi erityissäännös, joka koskee tilanteita, joissa yhtiö on asetettu selvitystilaan tai konkurssiin.

Osakeyhtiön toiselta osakeyhtiöltä saamat osinkotulot muodostavat ketjuverotuksen estämiseksi poikkeuksen osinkotulojen veronalaisuudesta. Kun kahdenkertainen verotus poistettaisiin yhtiöveron hyvitysjärjestelmällä kokonaan, ketjuverotuksen estäminen ei edellytä poikkeuksia osinkotulojen veronalaisuudesta. Ulkomailta saatujen osinkotulojen verotuskohdelusta päätettäisiin erikseen lisäämällä kaksinkertaisen verotuksen välttämissopimuksiin tarvittavat määräykset.

Yhtiön verotus

Osingonsaajan verotuksessa on esityksen mukaan lähdetty oletuksesta, että yhtiö on maksanut yhtiöveron hyvityksen suuruisen veron osinkona jakamastaan voitosta. Yhtiön verotuksessa ehdotetaan täydennysverojärjestelyllä turvattavaksi se, että yhtiö tosiasiallisesti maksaa hyvityksen suuruisen veron siitä voitosta, joka osinkona jaetaan. Hallitus ehdottaa täydennysverojärjestelyn toteuttamista yhtiön tuloveron vähimmäismäärämenetelmän avulla.

Ehdotukseen sisältyvät yhtiön verotusta koskevat säännökset eivät vaikuttaisi yhtiön verotettavan tulon vahvistamiseen. Osinkoa jakavan yhtiön tulo vahvistettaisiin normaaliin tapaan ja kunnallis- sekä kirkollisvero maksuunpantaisiin lakiehdotukseen sisältyvistä yhtiön verotusta koskevista säännöksistä riippumatta. Yhtiön tuloveron vähimmäismäärä vastaisi osingonsaajan saaman hyvityksen määrää. Yhtiön tuloveron vähimmäismääräksi katsottaisiin 9/11 jaetun osingon määrästä.

Ehdotetussa täydennysverojärjestelmässä verrattaisiin yhtiön jaetun osingon perusteella määräytyvää veroa eli tuloveron vähimmäismäärää verotettavan tulon perusteella määräytyvään veroon eli vertailuveroon. Vertailuveroon luuttaisiin se valtionvero, joka muuna kuin veronkorotuksena maksuunpantaisiin yhtiölle, ellei täydennysverosta muuta johtuisi. Vertailussa käytettäisiin kunnallis- ja kirkollisveroäyrin hintana samaa keskimääräistä äyrin hintaa, johon yhtiöveron hyvitys ja tuloveron vähimmäismäärä perustuvat. Vertailussa ei otettaisi huomioon harkitun tulon perusteella maksuunpantavaa kunnallis- ja kirkollisveroa. Jos tuloveron vähimmäismäärä on suurempi kuin vertailuvero, erotus maksuunpantaisiin valtion tuloverona eli täydennysverona. Järjestelmään liittyisi lisäksi tasausmenetelmä, joka toteutettaisiin niin sanottujen veroylijäämien avulla. Veroylijäämä syntyisi, jos vertailuvero on yhtiön tuloveron vähimmäismäärää suurempi. Yhtiö voisi käyttää veroylijäämät hyväkseen myöhempinä verovuosina.

Jos yhtiön tuloveron vähimmäismäärä olisi vertailuveroa suurempi veroylijäämien huomioon ottamisenkin jälkeen, yhtiön olisi maksettava täydennysveroa. Täydennysvero toteutettaisiin lisäämällä se yhtiön tulon perusteella maksuunpantavaan valtionveroon. Mahdollisen täydennysveron eli valtionveron lisäyksen maksuunpano ja veroylijäämien laskeminen olisi yhtiön veron maksuunpanoon liittyvä toimenpide.

Hallituksen esitykseen sisältyy ehdotus laiksi yhtiöveron hyvityksestä sekä elinkeinotulon verottamisesta annetun lain, konserniavustuksesta verotuksessa annetun lain, maatilatalouden tuloverolain, verotuslain ja veronkantolain muutosehdotukset. Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 1990. Lakia yhtiöveron hyvityksestä sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 1990 toimitetta-

vassa verotuksessa, kuitenkin niin, että lakia ei osingonsaajan verotuksessa sovellettaisi ennen lain voimaantuloa päättyneeltä tilikaudelta jätettyyn osinkoon.

Valiokunta on käsitellyt asian ja todennut hallituksen esitykseen sisältyvät lakiehdotukset tarkoituksenmukaisiksi. Hallituksen esityksen perusteluihin yhtyen valiokunta on päättänyt

Helsingissä 23 päivänä marraskuuta 1988

asettua puoltamaan hallituksen esitykseen sisältyvien lakiehdotusten hyväksymistä.

Valiokunta kunnioittaen ehdottaa,

että Eduskunta päättäisi hyväksyä hallituksen esitykseen sisältyvät lakiehdotukset muuttamattomina.

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Mäki-Hakola, jäsenet E. Aho, Ajo, Hokkanen, Järvenpää, Laaksonen, Lahti-Nuuttila, Malm,

Pekkarinen, Ranta, Rusanen, Sasi, Savolainen ja Tenhiälä sekä varajäsenet Hämäläinen, Ikkala, Jaakonsaari, Kietäväinen, Riihijärvi, Seppänen ja Vihriälä.

V a s t a l a u s e i t a

I

Suomessa ei kaikkia tuloja veroteta samalla tavalla. Ei ole verotettu eikä veroteta vuoden 1988 miniverouudistuksen jälkeenkään.

Saajansa omaan työhön perustumattomat tulot eli pääomatulot ovat olleet — ja jäävät olemaan — verotuksessa etuoikeutettua tuloa.

Erityisen etuoikeutettuja ovat verotuksessa myyntivoitot, mutta kyllä osinkotuloillakin on ollut — ja tulee olemaan — palkkatuloja edullisempi verotuskohtelu.

Osinkojen saajapäässä on myös useita verohelpotuksia, minkä lisäksi suurin osa osingoista menee sellaisille saajille, jotka eivät ole lainkaan verovelvollisia osingoistaan.

Se uudistustyön teoreettinen perusta, että osinkoja verotettaisiin kahteen kertaan, ei kesitä vertailua todellisen käytännön kanssa.

Kahdenkertainen verotus

Hallitus on valmistellut ehdotuksensa yhtiöveron hyvitysjärjestelmäksi siltä pohjalta, että Suomessa osakeyhtiöiden maksamilla ja osakkeenomistajien saamilla osingoilla on kahdenkertainen verotus. Näinhän asia ei ole.

Todellisuudessa Suomessa nyt käytössä olevan veromenettelyn mukaan ei toteudu useinkaan edes osinkojen yhdenkertainen verotus.

Osinkojen maksupäässä on osinkovähennysjärjestelmä, minkä lisäksi osinkoja varten ei ole aina tarvinnut näyttää veronalaista voittoa: osinkoja on voitu jakaa kokonaan verottamatta jätetyistä tuloista.

Yhtiöveron hyvitysjärjestelmä

Hallituksen ehdottama yhtiöveron hyvitysjärjestelmä ei vastaa tavoitetta, jonka mukaan suuryhtiöt pitää panna verolle, siinä tapauksessa että yhtiöllä on käytössään tuloksentasauksen näkökulmasta riittävä määrä instrumentteja ja että se ei jaa osinkoa. Tällaista suuryritystä ei saada verolle yhtiöveron hyvitysjärjestelmän avulla.

Hallituksen esitys näyttää myös pohjautuvan sellaiseen näkemykseen, että yritykset alentavat osinkoprosenttejaan tämän uuden järjestelmän käyttöönoton myötä. Muutoin järjestelmä on liian edullinen saajapuolelle. Jos yhtiöiden osinkoprosentit eivät alene, esityksillä on kielteisiä tulojakovaikutuksia: yhteiskunnan tulot kasvavat.

Ei suinkaan ole uskottavaa, että omistajat ottaisivat yhtiöstään ulos pienempiä osinkoja vain sen vuoksi, että yhtiöveron hyvitysjärjestelmällä ei voisi näyttää olevan kielteisiä tulonjakovaikutuksia.

Sen vuoksi ehdotamme,

että valtiovarainvaliokunnan mietintöön liitetään perustelulausuma:

”Valiokunta edellyttää, että hallitus valmistelee ja tuo eduskunnan päätettäväksi sellaiset varallisuusverotukseen sekä perintö- ja lahjaverotukseen liittyvät muutosesitykset, joilla torjutaan yhtiöveron hyvitysjärjestelmään nyky muodossa liittyvät kielteiset tulonjakovaikutukset.”

Kunnallinen harkintavero

Yhtiöveron hyvitysjärjestelmä on hallinnollisesti hankalasti toteutettava vero. Kun siihen liittyen ollaan kumoamassa hallinnollisesti helppohoitoinen kunnallinen harkintaveron, monet yritykset tulevat saamaan suuria verohelpotuksia tämän muutoksen yhteydessä.

Koska ei ole perusteltua luopua tässä yhteydessä kunnallisesta harkintaverotuksesta, ehdotamme,

että valiokunnan mietinnön perusteluihin liitetään seuraava lausuma:

”Valiokunta edellyttää, että kunnallista harkintaveroa ei poisteta.”

Veronhyvityksen suuruus

Yritysverotuksen uudistamistoimikunnan mietinnössä (1987) esitetään, että ”hyvitysmenetelmän ylivoimaisuus . . . tulee erityisesti esille ulkomaille maksettujen osinkojen kohdalla.”

Hallitus ei kuitenkaan esitä Suomeen sellaista hyvitysjärjestelmää, että se olennaisesti lisäisi julkisen vallan verotuloja ulkomaisilta yhtiöiltä. Varsinkin kun kunnallinen harkintaveron poistuu, voidaan arvioida, että ulkomaiset yhtiöt suorastaan hyötyvät uudesta järjestelmästä vanhaan verrattuna — varsinkin jos verosopimusmenettelyin niiden omistajat saavat hyväkseen veronhyvityksen, jota niiden ei pitäisi saada jotta järjestelmä ei vuotaisi.

Ei sitä paitsi ole itsestään selvää, että koko veronhyvitys pitäisi palauttaa omistajille. Esi-merkiksi Ranskassa ja Englannissa, joiden kanssa Suomi suunnittelee verosopimuksia (järjestelmän pohjaa sillä tavalla murentaen), omistajille ei palauteta veronhyvitystä kokonaisuudessaan.

Niin ei pitäisi tehdä Suomessakaan. Ja siitä johtuen SKDL ehdottaa muutosta hallituksen esityksen 4 §:ään. Ehdotamme,

että hallituksen esitykseen sisältyvän 1. lakiehdotuksen 4 §:n 1 momentti kuuluisi seuraavasti:

”Osingonsaajalla on yhtiöltä verovuonna saamansa osingon perusteella oikeus yhtiöveron hyvitykseen, joka vastaa 3/5 osingon määrästä.”

Palautus olisi tälläkin tavalla omistajalle edullisempi kuin Ranskassa tai Englannissa — puhumattakaan siitä, että USA:ssa ei edes ole lähdetty antamaan verohelpotuksia ns. kahdenkertaiseen verotukseen.

Niin ikään olisi pitänyt — yhdenkertaisen verotuksen turvaamiseksi ja esityksen kielteisten tulonjakovaikutusten torjumiseksi — muuttaa hallituksen esityksen 5 §:ää niin, että osingoista tulisi maksuun vähimmäisvero myös siinä tapauksessa, että osingonsaaja on tulojensa vuoksi vapaa veroista.

Siksi ehdotamme,

että hallituksen esitykseen sisältyvän 1. lakiehdotuksen 5 § hylätään ja sen tilalle kirjoitetaan uusi 5 § seuraavalla tavalla:

”Osingonsaajalla ei kuitenkaan ole oikeutta yhtiöveron hyvityksen palautukseen, jos hänelle maksuunpannun tuloveron määrä on mainittua hyvityspalautusta pienempi (osingonsaajan vähimmäisvero).”

Jos näin ei menetellä, ei toteudu tavoite yhdenkertaisesta verotuksesta; yhtiölle maksuunpantua veroa vain siirretään omistajan hyväksi.

Kaikki yhtiöt verolle

Koska hallituksen esitys ei takaa osinkojen yhdenkertaista verotusta eivätkä kaikki yhtiöt joudu sen perusteella verolle, vaan kunnallises-

ta harkintaverosta vapautuessaan suorastaan välttyvät entistä paremmin verolta, ehdotamme,

että hallituksen esityksen perusteluissa hyväksyttäisiin lausuma:

Helsingissä 23 päivänä marraskuuta 1988

Esko Seppänen

Timo Laaksonen

II

Yhtiöveron hyvitysjärjestelmällä pyritään poistamaan osakeyhtiön ja sen osakkaiden kahdenkertainen verotus sekä toisaalta varmistamaan yhdenkertaisen verotuksen toteutuminen. Keskustan eduskuntaryhmä pitää yhtiöveron hyvitysjärjestelmää periaatteessa oikeana keinona näiden tavoitteiden toteuttamiseksi.

Hallituksen esitykseen sisältyy kuitenkin eräitä epäkohtia, joiden korjaaminen on mielestämme välttämätöntä. Niihin on myös valio-kuntakäsittelyn yhteydessä kiinnitetty huomiota.

Yleishyödyllisten yhteisöjen ja säätiöiden toiminta on arvioitu niin merkittäväksi kansalaistoiminnaksi, että se on pääsääntöisesti jätetty verotuksen ulkopuolelle. Hallitus on kuitenkin esittänyt, että tuloverotuksessa kokonaan tai osittain verovapaille yhteisöille ei myönnettäisi oikeutta yhtiöveron hyvitykseen. Esitystä on perusteltu sillä, että hyvityksen myöntäminen antaisi yleishyödylliselle yhteisölle mahdollisuuden harjoittaa liiketoimintaa verovapaasti.

Hallituksen esittämä muutos johtaa käytännössä yleishyödyllisten yhteisöjen tulojen huomattavaan vähenemiseen, vaikka niitä ei varsinaisesti asetettaisikaan verolle.

Yhtiöveron hyvityksen myöntämisestä yleishyödyllisille yhteisöille aiheutuvat epäkohdat voidaan käsityksemme mukaan korjata ilman, että hyvitys pitäisi evätä kaikista osinkotuloista. Ehdotammekin, että yleishyödylliselle yhteisölle ja säätiölle myönnettäisiin yhtiöveron hyvitys osingosta, jonka se on saanut sellaisesta yhtiöstä, jossa sillä ei ole määräämisvaltaa.

”Valiokunta edellyttää, että hallitus veloitetaan tuomaan eduskunnalle lakiesitys, jonka avulla kaikki yhtiöt saadaan maksamaan veroa myös siinä tapauksessa, että kunnallinen harkintaveron poistuu.”

Hallituksen esityksessä verotuslain 57 §:n mukainen peitelty osingonjako on rinnastettu avoimeen voitonjakoon laskettaessa yhtiön tuloveron vähimmäismäärää. Jos näin menetellään, verotus muodostuu tältä osin kaksinkertaiseksi.

Ottaen huomioon peiteltyyn osingonjakoon liittyvät veronkorotukset ja muut seuraamukset sekä sen tulkinnanvaraisuuden, emme pidä kohtuullisena, että siitä rangaistaisiin lisäksi yhtiöveron hyvitysjärjestelmässä. Peiteltyä osingonjakoa ei siksi tulisi lainkaan kytkeä yhtiöveron hyvitysjärjestelmään, joten lakiehdotuksen 6 §:n toinen momentti tulisi kokonaan poistaa.

Hyvitysjärjestelmässä yhtiön maksamien verojen määrä sidotaan täydennysverolla yhtiön jakamien osinkojen määrään. Verrattaessa keskenään yhtiön maksamia veroja ja jaettavaa osinkoa harkintaverotuksella maksuunpantuja veroja ei esitetä otettavaksi huomioon maksettuna verona. Mielestämme tämä menettely on yhtiöveron hyvitysjärjestelmän periaatteiden vastainen. Harkintaverotuksella määrätty vero tulisikin ottaa huomioon maksettuna verona vertailuveron määrää vahvistettaessa. Tämä edellyttää muutosta lain 7 §:ään, jossa tulisi viitata verotuslain 72 §:n 1 momentin 1—4 kohtaan, eikä 1—3 kohtaan, kuten hallituksen esityksessä.

Yhtiöveron hyvitysjärjestelmä johtaa valio-kunnan hyväksymässä muodossa siihen, että osinkotulojen kunnallisverot kertyvät kokonaan yhtiön kotikunnalle. Hallituksen esityksessä menettelyä on perusteltu sillä, että nykyisin osingonsaajien kotikunnat saavat vain vä-

hän verotuloja osingoista. Pääomatulojen verotuksen uudistuksen sekä osakesäästämisen voimakkaan laajentumisen seurauksena tilanne kuitenkin muuttuisi.

Keskustan eduskuntaryhmä yhtyy kunnallisten keskusjärjestöjen käsitykseen siitä, että verotuslain 78 a §:ää tulisi muuttaa niin, että osingonsaajan kunta saisi 20 prosenttia yhtiöveron hyvityksestä.

Edellä olevan perusteella ehdotamme

että valiokunnan mietintöön sisältyvä toinen, kolmas, neljäs ja kuudes lakiehdotus hyväksyttäisiin muuttamattomana sekä

että valiokunnan mietintöön sisältyvä ensimmäinen ja viides lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvina:

1.

Laki

yhtiöveron hyvityksestä

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Soveltamisala

1 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

2 §

(1 mom. kuten valiokunnan mietinnössä)

Yleishyödyllisellä yhteisöllä ja säätiöllä on oikeus yhtiöveron hyvitykseen osingosta, jonka se on saanut yhtiöstä, jossa sillä ei ole määräämisvaltaa. (Uusi 2 mom.)

3 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

2 luku

Osingonsaajan verotus

4 ja 5 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

3 luku

Yhtiön verotus

6 §

(1 mom. kuten valiokunnan mietinnössä)

(2 mom. poist.)

7 §

Laskettaessa, onko yhtiön vero vähintään tuloveron vähimmäismäärän suuruinen, otetaan huomioon se valtion-, kunnallis- ja kirkollisvero, joka yhtiölle verotuslain 72 §:n 1 momentin 1—4 kohdan mukaan vahvistettavan tulon perusteella olisi tappiontasauksesta tuloverotuksessa annetussa laissa tarkoitetun tappion vähentämisen jälkeen maksuunpantava (vertailuvero). Kunnallis- ja kirkollisveron yhteismääräksi katsotaan kuitenkin 17 penniä veroäyryltä. Veronkorotusta ei oteta huomioon eikä vertailuveroon lueta Suomessa suoritettavasta verosta vähennettävää vieraassa valtiossa suoritettavan veron määrää.

8—10 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

4 luku

Erityisiä säännöksiä

11—14 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

5.

L a k i

verotuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain (482/58) 105 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 30 päivänä huhtikuuta 1982 annetussa laissa (313/82), sekä
lisätään lakiin uusi 78 a § seuraavasti:

78 a §

Veroäyrien määrästä laaditaan vuosittain kuntakohtainen luettelo, johon ei oteta *80 prosenttia* määräisesti niitä veroäyreyä, joiden perusteella vero lain tai kansainvälisen sopimuksen nojalla jätetään maksuunpanematta tai sitä ei veronkantolaissa säädetyissä tapauksissa tilitetä kunnille, seurakunnille tai kansaneläkelaitokselle.

105 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

Voimaantulo- ja soveltamissäännös
(Kuten valiokunnan mietinnössä)

Helsingissä 23 päivänä marraskuuta 1988

Esko Aho

Timo Kietäväinen

Mauri Pekkarinen

Jukka Vihriälä

Hannu Tenhiälä

